

„Měla smutný osud, protože sama byla smutný člověk. Všechno si moc brala, byla moll, nikoliv dur. Neuměla se zatřást, aby ze sebe starosti a bolesti shodila. Někdo tomu, co mám já, říká povrchní povaha, ale ona je to šťastná povaha. Smutnit a trápit se je stejně na draka. Když starosti nejdou setřást, tak je na-

kopnu. Byla to velká tragédie, když její jediná dcera skočila do světlíku. Říkalo se, že se s manželem, jímž byl šéfredaktor Kinorevue dr. Bedřich Rádl, tak hádali, že to ono nebohé dítě nemohlo vydržet. Ale bylo-li to tak, to už dneska nikdo nepotvrdí.“

~ Zita Kabátová

**Hana Vítová,
Ladislav Boháč;
SOBOTA (1944)**

„Hanička Vítová s námi jezdila po estrádách přibližně ve stejné době jako Vlasta Burian. Často i zaspívala, i když už neměla ten dívčí zpěvný hlásek jako ve starých filmech, navíc chodila s hůlčičkou. Byla to moc prima ženská a lidé ji milovali.“

~ Josef Zíma

**Tak tahle fotografie je opravdový unikát – Hana Vítová a Oldřich Nový
20. prosince 1968 při jakémsi vánočním setkání umělců.**